

Sygn. akt II Cz 415/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dorota Gamrat-Kubeczak

Sędziowie: SSO Sławomir Krajewski

SSO Violetta Osińska (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 19 czerwca 2013 r. w S.

sprawy ze skargi wierzyciela I. F.

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie K. K. z dnia 14 listopada 2012 r. w postaci postanowienia o umorzeniu postępowania co do kwoty 30.700 zł i ustaleniu kosztów postępowania w postępowaniu egzekucyjnym w części oraz obciążenia tymi kosztami wierzyciela, w sprawie o sygn. akt KM 2354/12

z udziałem dłużnika T. U.

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. akt IX Co 9129/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 415/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. IX Co 9129/12, Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie oddalił skargę.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd zaznaczył, iż wierzyciel podniósł zarzut w zakresie obciążenia go kosztami postępowania egzekucyjnego, wskazując na celowość wszczęcia postępowania egzekucyjnego, nadmienił iż organ egzekucyjny nie miał podstaw do umorzenia postępowania egzekucyjnego w zakresie kwoty 30.700 zł. Jednocześnie Sąd wskazał, iż wierzyciel nie zakwestionował samego matematycznego obliczenia kosztów postępowania i ich wysokości. Sąd mając na uwadze przepis art. 49 ustawy z dnia 29.08.1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji wskazał, iż zasadniczą kwestią podlegającą rozstrzygnięciu jest ustalenie, czy wszczęcie postępowania egzekucyjnego zawierało podstawę wszczęcia tegoż postępowania egzekucyjnego w postaci tytułu wykonawczego wobec dłużnika oraz pozostałe wymagania określone dyspozycją przepisu art. 797 k.p.c. Sąd stwierdził, że wierzyciel spełnił powyższe wymogi, a zatem wszczęcie egzekucji wobec dłużnika było celowe w chwili złożenia wniosku. Zgłoszone przez wierzyciela żądanie przeprowadzenia egzekucji należności pieniężnej w kwocie 118.688,50 zł wraz z odsetkami liczonymi zgodnie z treścią przedmiotowego tytułu wykonawczego obligowało Komornika do zastosowania sposobów

egzekucji żądanych przez wierzyciela, co zostało przez organ egzekucyjny wykonane. Sąd zwrócił jednak uwagę na okoliczność, iż wierzyciel nie zakwestionował twierdzeń dłużnika o spłacie należności w kwocie 30.700 zł należnych wierzycielowi z racji przedmiotowego tytułu wykonawczego przed dniem 06 czerwca 2012 r., tj. przed dniem wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Sąd zaznaczył, iż wierzyciel we wniosku z dnia 04 czerwca 2012 r. o wszczęcie zażądał wyegzekwowania odsetek liczonych zgodnie z treścią tytułu wykonawczego będącego podstawą niniejszego postępowania egzekucyjnego o sygn. KM 2354/12, bez ograniczenia ich o kwotę 30.700 zł uiszczoną już przez dłużnika przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego. Sąd wskazał, iż bez znaczenia pozostaje przy tym kwestia zarachowania tej kwoty przez wierzyciela na odsetki, czy też na należność główną. Stąd też wobec niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez wierzyciela w zakresie kwoty 30.700 zł nie mogły się ostać twierdzenia wierzyciela, co do zasadności wszczęcia postępowania egzekucyjnego w tym zakresie. Sąd reasumując stwierdził, iż obciążenie wierzyciela kosztami postępowania egzekucyjnego przez komornika w rozpoznawanej sprawie, biorąc pod uwagę twierdzenia wierzyciela i przyznanie przez niego twierdzeń dłużnika w zakresie kwoty 30.700 zł i czasie jej uiszczenia oraz umorzenie postępowania egzekucyjnego, co do w/w kwoty zostało dokonane prawidłowo. Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż brak podstaw do zmiany zasady ponoszenia kosztów postępowania egzekucyjnego ustalonych w zaskarżonym postanowieniu z dnia 14 listopada 2012 r. oraz prawidłowo także wezwany został wierzyciel do zapłaty tych kosztów w pkt 4 postanowienia stosownie do treści art. 49 ust. 4 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wierzyciel, zaskarżając je w całości. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz o zasądzenie na jego rzecz skarżącego kosztów postępowania, w tym również kosztów zastępstwa procesowego adwokata wg norm przepisanych.

Wierzyciel podniósł, iż w niniejszej sprawie wszczęcie postępowania egzekucyjnego było celowe. Skarżący stwierdził, iż wbrew argumentacji Komornika, nie można mówić o niecelowości w znaczeniu przedmiotowym, gdyż świadczenie objęte tytułem wykonawczym, pomimo dokonanych wpłat przez dłużnika przed wszczęciem postępowania, w dalszej części podlegało egzekucji, w takiej wysokości w jakiej wskazał to wierzyciel we wniosku egzekucyjnym z dnia 6 czerwca 2012 r. Ponadto skarżący podkreślił, iż nie złożył wniosku o umorzenie postępowania co do kwoty 30.700 zł, tym samym bezpodstawne jest naliczenie opłaty stosunkowej w oparciu o art. 49.2 w zw. z art. 49.4 uoksie. Skarżący wskazał, iż pismo z dnia 8 listopada 2012 r. zawierało tylko i wyłącznie oświadczenia wiedzy o wpłatach dokonanych przez dłużnika, sposobie ich zaliczenia na poczet długu, jak również wniosek o dalsze kontynuowanie wszczętego postępowania egzekucyjnego. Zdaniem skarżącego, przedmiotowe pismo wbrew uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia nie zawierało wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego, o którym mowa w treści przepisu art. 825 § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela okazało się bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

Ustosunkowując się do zażalenia w pierwszej kolejności należy wskazać, iż z art. 825 pkt 1 k.p.c. wynika, że organ egzekucyjny umorzy postępowanie w całości lub części na wniosek w przypadku jeżeli tego zażąda wierzyciel.

Mając powyższe unormowanie na względzie Sąd Okręgowy po analizie akt sprawy o sygn. akt KM 2354/12 prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie K. K. wskazuje, iż z treści pisma wierzyciela z dnia 8 listopada 2012 r. wynika, że wniósł o kontynuowanie czynności egzekucyjnych, jednakże co istotne - jedynie w celu wyegzekwowania należności nie obejmujących potwierdzonej przez wierzyciela w treści tego pisma wpłaty dłużnika w kwocie 30.700 zł, a więc wierzyciel nie artykułując tego wprost wniósł o umorzenie postępowania w zakresie obejmującym kwotę 30.700 zł. Dlatego też, na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. wystąpiła podstawa do umorzenia postępowania egzekucyjnego w części, tj. co do kwoty 30.700 zł, o czym słusznie Komornik Sądowy orzekł w będącym przedmiotem skargi postanowieniu z dnia 14 listopada 2012 r..

Kolejno Sąd Okręgowy wskazuje, iż z przepisu art. 770 k.p.c. wynika zasada, że dłużnik powinien zwrócić wierzycielowi tylko koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Wobec tego dłużnik nie powinien być obciążony

kosztami, które wynikają z niesumiennego postępowania wierzyciela. Kolejno należy zauważyć, iż art. 49 ustęp 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn. Dz.U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 ze zm.) stanowi, że w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 823 Kodeksu postępowania cywilnego komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5 % wartości świadczenia pozostającego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/10 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Jednakże w razie umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela zgłoszony przed doręczeniem dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 1/10 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Dalej w myśl ustępu 4 tego przepisu w przypadku niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, uiszcza wierzyciel. W celu ich pobrania komornik wydaje postanowienie, w którym wzywa wierzyciela do uiszczenia należności z tego tytułu w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postanowienie po uprawomocnieniu się podlega wykonaniu w drodze egzekucji bez zaopatrywania w klauzulę wykonalności.

Przenosząc powyższe unormowanie na grunt rozpatrywanej sprawy, Sąd Okręgowy wskazuje, iż z treści pisma wierzyciela z dnia 8 listopada 2012 r. wynika, że potwierdził on wskazaną przez dłużnika w piśmie z dnia 10 września 2012 r. wpłatę na łączną kwotę 30.700 zł tytułem należności wynikającej z tytułu wykonawczego, na podstawie którego prowadzone jest postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie K. K. w sprawie o sygn. akt KM 2354/12. Ponadto wierzyciel zaznaczył, iż kwotę z powyższej wpłaty zaliczył na poczet zaległych odsetek. Z załączonych przez dłużnika pokwitowań wpłat wynika, że jeszcze przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego, tj. przed dniem 6 czerwca 2012 r., dokonał on wpłaty na rzecz wierzyciela na kwotę 29.500 zł. Tymczasem we wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wierzyciel domagał się wyegzekwowania zarówno należności objętej tytułem wykonawczym w kwocie 118.688,50 zł jak też odsetek liczonych zgodnie z treścią tego tytułu i co istotne bez ograniczenia ich o jakąkolwiek kwotę. W tym stanie rzeczy, dłużnik co do kwoty 29.500 zł nie dał podstawy do wszczęcia przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego, a więc w tym zakresie nie powinien być obciążony kosztami egzekucyjnymi. Zatem wobec niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego w omawianym zakresie w sprawie o sygn. akt KM 2354/12 uiszczeniem opłaty, o której mowa w art. 49 ustęp 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn. Dz.U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 ze zm.), zgodnie z ustępem 4 tego przepisu winien zostać obciążony wierzyciel. Przyjęta przez Komornika Sądowego w objętym skargą postanowieniu z dnia 14 listopada 2012 r. wysokość opłaty ustalonej na podstawie art. 49 ust. 2 wymienionej ustawy nie budzi zastrzeżeń Sądu orzekającego co do swojej prawidłowości. Natomiast skarżący w tym zakresie nie przedstawił żadnej argumentacji, co do której Sąd orzekający mógłby się ustosunkować. Wobec powyższego, w będącym przedmiotem skargi postanowieniu z dnia 14 listopada 2012 r. Komornik Sądowy słusznie obciążył wierzyciela w części kosztami postępowania egzekucyjnego w wysokości 1475 zł.

W konsekwencji, zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy słusznie oddalił skargę wierzyciela.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.